

Finansloven, at Vandbygningsdirektoratet erklærer, at Værket i Virkeligheden er fuldført. Der staar nemlig, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa læse op, følgende: „Begge Molerne stod saaledes paa det nærmeste fuldt færdige“ — Molerne, det er det øverste —, og Bundsikringen var udlagt paa begge Sider af Sikringslinien til en Afstand af 50 m“, da saa den Stormflod kom, som man taler om. Det var netop det, der var projekteret fra Begyndelsen, at Bundsikringen skulde føres ud til 50 m paa hver Side, og naar man sammenholder det med, at det er Underskæringen, der er det afgørende, vil man kunne se, at det ikke spiller Spor af Rolle, hvad den ærede Ordfører sagde, at Underskæringen havde forandret Værket saaledes, at nu laa Bundsikringen ikke længere med horisontal eller plan Flade, men med en skraa Flade. I Parentes bemærket er Forholdet snarere det, at det giver mere Styrke i Anlægget, hvis Fladen er skraa, end hvis den er horisontal. Men lad det nu være, Hovedsagen er, at Værket var udført til begge Sider i den af Kommissionen angivne Størrelse, og som Følge deraf har man Ret til at sige, at Kommissionens Forslag er mislykkedes, og det kan ikke holde teknisk i hvert Fald indenfor denne Ramme. Da jeg imidlertid altid har bestræbt mig for til det yderste at se fuldkommen sagligt paa denne Sag, skal jeg fra en anden Side set indrømme, at det ikke er utænkeligt, at Værkerne maaske kan føres igennem. Det vil sige, de kan føres igennem efter den samme Metode, hvorefter Høfderne føres igennem og bringes til Ro oppe ved Thyborøn, nemlig ved at man, naar de underskæres og nedbrydes af Bølgeslaget eller Strømmen, bliver ved at behandle dem efter, hvad jeg vil kalde Opfyldningsmetoden. Aar efter Aar bliver man ved at reparere dem. Men jeg minder om, at paa den Maade ligger der ved Thyborøn 14 Mill. Kr. begravet. Denne Fuldførelse kan altsaa lade sig gøre, men det er et overordentlig stort Arbejde, og det er et bekosteligt Arbejde, og det er et Spørgsmaal, om man ikke alligevel, hvis man ikke vil tage Høfderne med, bestandig er udsat for, at hele Værket bagskæres. Fuldførelsen kunde for Resten ogsaa gennemføres ad en hel anden Vej. Arbejdet kunde nemlig — hvis man fra Begyndelsen havde valgt denne Fremgangsmaade — være gjort paalideligt ved den saakaldte Tørlægning, det vil sige, man skulde ikke have arbejdet i Vand,

men man skulde have tilvejebragt en tør Grube inde paa Land, og der kunde man paa Forhaand have ført Værkerne saa dybt ned, at der neppe kunde være Tvivl om, at de kunde have holdt. Men derved reduceres Spørgsmaalet ikke alene til et Holdbarhedsspørgsmaal, men tillige til et økonomisk Spørgsmaal.

Nu har jeg, idet jeg støtter mig til de af Ministeriet forelagte Tal, søgt at sætte mig ind i, hvad det da vilde hetyde, om man sluttede sig til et af disse Forslag, 1. a. og 1. b. eller Nr. 4, og jeg finder da, at Ministeren har opgivet, at den samlede Udgift vil blive 1,8 Mill. Kr. til 1. a. Regner jeg nu lavt, at en bestandig Nedbryden vil blive Følgen, hvis man gennemfører disse Værker, og anslaaer den bestandige Reparation af disse og Genopførelse til at vare f. Eks. 10 Aar og til hvert Aar at koste 100,000 Kr., vil det sige, at Værkets Kostbarhed forøges med 1 Million. Jeg tror ikke, jeg siger for meget, jeg tror, at jeg herom har udtrykt mig forsigtigt. Men dertil kommer — og her kan jeg henholde mig til den ærede Ordførers Ord —, at fører man en af disse Planer igennem, vil man ikke kunne undgaa at tage Vestkysthavnesynspunktet op. Og da der ved denne Vestkysthavnesag er anført at skulle anvendes omtrent 500,000 Kr. til Uddybning og til Kanalisering af Vandet over til Ringkøbing, vil det sige, at man alt i alt for Plan 1. a.'s Vedkommende vil slippe med en Bekostning af 3,300,000 Kr. Dertil kommer saa Forslaget Nr. 1. b., som beregnet paa samme Maade vil komme til at koste 2,900,000 Kr., og hvis man tager Forslag Nr. 4, vil Forholdet være det, at Molernes Retablering vil koste 0,55 Mill. Kr., 11 Høfder 0,7 Mill. Kr. og Digeanlæg 0,6 Mill. Kr. Med en Vedligeholdelse paa 1 Mill. Kr. og en Uddybning af Fjorden over til Ringkøbing til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. kommer Anlægget op paa 3,35 Mill. Kr. Vi ser, at vi bevæger os paa Omraader, hvor det i højeste Grad drejer sig ikke om en enkelt Million, men om Millioner atter og atter for at føre Sagen igennem. Det er altsaa muligt, siger jeg udtrykkeligt, at undgaa Underskæring ved saa at sige at retablere forfra, men saa vil man ikke kunne sige, hvad Bekostningen vil blive, og den Bekostning, jeg her har angivet, er angivet med den største Varsomhed.

Men dertil kommer, at til Gennemførelse af Forslag 1. a. vil der medgaa flere Aar — saa vidt jeg erindrer, siger Motiverne 2 Aar —, og i den Tid vil Be-